

BOHOSLUŽBA SLOVA
VELIKONOČNÍ TRIDUUM
2021

ZELENÝ ČTVRTEK

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého

Zpytování svědomí

Modlitba

Bože, slavíme svatou hostinu,
kterou nám tvůj Syn odkázal na znamení své lásky:
neboť při poslední večeři, když se vydával na smrt,
dal se své církvi za oběť novou a věčnou;
dej, ať celá jeho církev
žije stále plněji z tohoto velikého tajemství
a sjednocuje se v tvé lásce.
Skrze tvého Syna ...

(může být i modlitba svými slovy)

1. čtení – Ex 12,1-8.11-14

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: „Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců; bude to pro vás první měsíc v roce. Řekněte celému společenství Izraele: `Desátého dne tohoto měsíce ať si každý opatří beránka pro rodinu, jehně pro dům. Jestliže však je rodina tak malá, že beránka sníst nestačí, ať si vezme ze sousedství, které je (tomu) domu nejbližší, tolik osob do počtu, kolik stačí beránka sníst. Beránek ať je bezvadný, ve stáří jednoho roku, sameček. Můžete ho vzít z jehňat nebo kůzlat. Uchováte ho až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, kdy ho k večeru zabije celé shromážděné společenství Izraele. Pak ať vezmou trochu jeho krve a pomazou jí obě veřeje i příčný trám (nad nimi) v domech, kde ho budou jíst. Ať jedí maso tu noc, ať ho jedí

pečené na ohni s nekvašenými chleby a hořkými bylinami. Budete ho pak jíst takto: Mějte přepásaná bedra, obuv na nohou a hůl v ruce, a jezte ve spěchu. Neboť je to Hospodinova Pascha (Přejítí). Oné noci přejdu egyptskou zemí a pobiji všechno prvorozené v egyptské zemi jak u lidí, tak u dobytka. Nad všemi egyptskými bohy vykonám soud. Já, Hospodin. Pro vás však bude krev (beránka) sloužit jako znamení na domech, že tam přebýváte. Když uvidím krev, přejdu vás, a tak uniknete ničící ráně, až budu zabíjet po egyptské zemi. Tento den si uchováte jako památný a budete ho slavit po všechna svá pokolení jako ustanovení věčné.“

Mezizpěv – Žl 116,12-13.15+16bc.17-18

Kalich požehnaní je společenstvím krve Kristovy.

Čím se odplatím Hospodinu

za všechno, co mi prokázal?

Vežmu kalich spásy

a budu vzývat jméno Hospodinovo.

Drahocenná je v Hospodinových očích

smrt jeho zbožných.

Jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice,

rozvázal jsi moje pouta.

Přinesu ti oběť díků, Hospodine,

a budu vzývat tvé jméno.

Splním své sliby Hospodinu

před veškerým jeho lidem.

2. čtení – 1 Kor 11,23-26

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korintánům.

Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil: Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, rozlámal ho a řekl: „Toto je moje tělo, které se za vás (vydává). To čiňte na mou památku.“ Podobně vzal po večeři i kalich a

řekl: „Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví. Kdykoli z něho budete pít, čiňte to na mou památku.“ Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud (on) nepřijde.

Evangelium – Jan 13,1-15

Slova svatého evangelia podle Jana.

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti. Bylo to při večeři. Dábel už vnukl Jidášovi Iškariotskému, synu Šimonovu, myšlenku, aby ho zradil. Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu. Tak přišel k Šimonu Petrovi. Ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ Ježíš mu odpověděl: „Co já dělám, tomu ty nyní ještě nemůžeš rozumět; pochopíš to však později.“ Petr mu řekl: „Nohy mi umývat nebudeš! Nikdy!“ Ježíš mu odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ Šimon Petr mu řekl: „Pane, tak mi umyj nejen nohy, ale i ruce a hlavu!“ Ježíš mu odpověděl: „Kdo se vykoupal, potřebuje si umýt jen nohy, a je čistý celý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“ Věděl totiž, kdo ho zradí; proto řekl: „Ne všichni jste čistí.“ Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.“

Zamyšlení nad texty písmá...

Je možno přidat prosby, chvály díky.

Vlastní modlitba na závěr.

“Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého”.

**Je možno navštívit kostel s možností přijetí Svátosti
Eucharistie: Budišov 17:00 - 17:30, Pyšel 18:00 - 18:30.**

VELKÝ PÁTEK

Modlitba

Bože, ty ses smiloval nad lidstvem,
když propadlo hříchu a smrti,
a dals nám svého Syna, Ježíše Krista,
aby svou smrtí hřích a smrt přemohl;
dej, ať také v nás je hřích přemožen,
abychom se podobali svému Vykupiteli.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

O: Amen.

1. čtení – Iz 52,13-53,12

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hle, můj Služebník dojde úspěchu, bude povýšen, povznesen k velké vznešenosti. Jak mnozí budou nad ním žasnout! Neboť jeho podoba byla nelidsky zohavena, vzhledem se nepodobá člověku. On přivede v údiv mnohé národy, králové před ním zavřou svá ústa, neboť spatřili, co se jim neřeklo, zpozorovali, co dříve neslyšeli. Kdo uvěřil, co jsme slyšeli? Komu se ukázala Hospodinova moc? Vyrašil před ním jako výhonek, jako kořen z vyprahlé země. Neměl podobu ani krásu, aby upoutal náš pohled; neměl vzhled, abychom po něm zatoužili. Opuštěný, opuštěný od lidí, muž bolesti, znalý utrpení, jako ten, před nímž si lidé zakrývají tvář, potupený, od nás nevážený. A přece on nesl naše utrpení, obtížil se našimi bolestmi, ale my jsme ho pokládali za zbitého, od Boha ztrestaného a ztýraného. On však byl proboden pro naše nepravosti, rozdrčen pro naše zločiny, (tížily) ho tresty pro naši spásu, jeho rány nás uzdravily. Všichni jsme bloudili jak ovce, každý šel svou vlastní cestou. Hospodin na něho uvalil vinu nás všech. Byl týrán, ale

podrobil se a neotevřel svá ústa; jako beránek vedený na porážku a jak ovce, která mlčí před střihači, neotevřel svá ústa. Odstraněn byl soužením a (nespravedlivým) soudem. Kdo se stará o jeho právo? Vyrván byl ze země živých, pro zločin svého lidu byl ubit k smrti. Hrob mu vykázali se zločinci, posmrtný domov s boháči, ačkoli se nedopustil křivdy ani neměl v ústech podvod. Hospodinu se však zalíbilo zdrtit ho utrpením; jestliže dá na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, skrze něho se zdaří Hospodinův plán. Pro útrapy své duše uvidí světlo, nasytí se svým poznáním. Můj spravedlivý Služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny. Proto mu udělím mnohé a s reky rozdělí kořist proto, že sám sebe vydal na smrt, že se dal přičíst ke zločincům, když nesl hříchy mnohých a prosil za viníky.

Mezizpěv – Žl 31,2+6.12-13.15-16.17+25

Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.

K tobě se utíkám, Hospodine, ať nejsem zahanben navěky,
vysvobod' mě, jsi spravedlivý!

Do tvých rukou svěřuji svého ducha,

Hospodine, věrný Bože, ty mě vysvobodíš.

Všichni nepřátelé mnou opovrhují,

sousedům jsem pro smích, na postrach svým známým,

kdo mě venku zhlédne, prchá přede mnou.

Vypadl jsem z paměti, jako bych byl mrtev,

podoben jsem rozbitému hrnci.

Já však, Hospodine, v tebe doufám,

říkám: Ty jsi můj Bůh!

Můj osud je ve tvé ruce,

vysvobod' mě z moci mých úhlavních nepřátel!

Svou jasnou tvář ukaž svému služebníkovi,

zachraň mě svou slitovností.

Vzmužte se a buďte srdnatí,

všichni, kdo spoléháte na Hospodina.

2. čtení – Žid 4,14-16; 5,7-9

Čtení z listu Židům.

Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do (nejvyššího) nebe: je to Ježíš, Boží Syn. Proto se pevně držíme (svého) vyznání. Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy (se nedopustil) hříchu. Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci. V době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu (k Bohu). Ačkoli to byl Syn (Boží), naučil se svým utrpením poslušnosti. Když tak dokonal (své dílo), stal se příčinou věčné spásy pro všechny, kteří ho poslouchají.

Pašije – Jan 18,1-19,42

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana.

Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Kedron, kde byla zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci. To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky. Jidáš si tedy vzal vojenskou četvu a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi. Ježíš věděl všechno, co na něj má přijít. Vystoupil tedy a zeptal se jich: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „Já jsem to.“ Stál s nimi také zrádce Jidáš. Sotva jim tedy Ježíš řekl: „Já jsem to!“, couvli a padli na zem. Znovu se jich zeptal: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Ježíš odpověděl: „Už jsem vám přece řekl, že jsem to já.“

Hledáte-li mne, tyto zde nechte odejít.“ To proto, aby se splnilo jeho slovo: „Z těch, které jsi mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho.“ Šimon Petr měl při sobě meč; vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. Ježíš však Petrovi řekl: „Zastrč meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?“ Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili Ježíše a svázali ho. Napřed ho vedli k Annášovi. Annáš totiž byl tchán Kaifáš, který byl v tom roce veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který dal židům radu: „Je lépe, když jeden člověk umře za lid.“ Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora; Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“ On odpověděl: „Nepatřím.“ Stáli tam sluhové a strážci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se. Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu odpověděl: „Já jsem mluvil k světu veřejně. Já jsem vždycky učil v synagoze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem nemluvil tajně. Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí, co jsem říkal.“ Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který stál přítom, dal Ježíšovi políček a řekl: „Tak odpovídáš veleknězi?“ Ježíš mu odpověděl: „Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávné. Jestliže však správně, proč mě biješ?“ Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Řekli mu: „Nepatříš také ty k jeho učedníkům?“ On zapíral: „Nepatřím.“ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uťal ucho, řekl: „Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?“ Petr to však znovu zapřel. Vtom právě

kohout zakokrhal. Od Kaifáše vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně ráno. Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se neposkvrnili, ale aby mohli jít velikonočního beránka. Pilát tedy vyšel k nim ven a zeptal se: „Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?“ Odpověděli mu: „Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy sami a sudte ho podle vašeho zákona!“ Židé mu odpověděli: „My nemáme právo nikoho popravít.“ Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval, jakou smrtí zemře. Pilát se vrátil do vládní budovy, dal Ježíše předvolat a zeptal se ho: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“ Pilát odpověděl: „Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je to pravda?“ Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Řekl jim: „Já na něm neshledávám žádnou vinu. Je však u vás zvykem, abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho (vězně). Chcete tedy, abych vám propustil židovského krále?“ Oni znovu začali křičet: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl zločinec. Potom Pilát vzal Ježíše a dal (ho) zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vsadili mu ji na hlavu, oblékli ho do rudého pláště, předstupovali před něj a provolávali: „Buď zdrav, židovský králi!“ a bili ho. Pilát vyšel znovu ven a řekl židům: „Hle, dám vám ho vyvést, abyste uznali, že na něm neshledávám žádnou vinu.“ Ježíš vyšel s trnovou korunou a v rudém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ Když ho však uviděli velekněží a služebníci, začali křičet: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“ Pilát na to řekl: „Vezměte si ho

vy sami a ukřižujte, neboť já na něm neshledávám žádnou vinu.“ Židé mu odpověděli: „My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože dělal ze sebe Syna Božího.“ Když Pilát uslyšel to slovo, ulekl se ještě více. Vešel proto zase do vládní budovy a zeptal se Ježíše: „Odkud jsi?“ Ježíš mu však nedal žádnou odpověď. Pilát mu řekl: „Se mnou nechceš mluvit? Nevíš, že mám moc tě propustit, a že mám moc dát tě ukřižovat?“ Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou vůbec žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shora. Proto má větší vinu ten, kdo mě tobě vydal.“ Pilát se proto snažil ho propustit. Ale židé křičeli: „Když ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři!“ Jak Pilát uslyšel ta slova, nařídil vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Kamenná dlažba, hebrejsky Gabbatha. Byl den příprav na velikonoce, kolem poledne. Pilát řekl židům: „Hle, váš král!“ Ale oni se pustili do křiku: „Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!“ Pilát jim namítl: „Vašeho krále mám ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, ale jen císaře!“ Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. Vzali tedy Ježíše. On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: „Ježíš Nazaretský, židovský král“. Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Proto židovští velekněží říkali Pilátovi: „Nepiš: `Židovský král', ale: `On tvrdil: Jsem židovský král.'“, Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem!“ Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu; vzali i suknicí. Suknice byla nesešivaná, v jednom kuse setkaná odshora až dolů. Řekli si tedy: „Netrhejme ji, ale losujme o ni, komu připadne.“ Tak se měl splnit výrok Písma: `Rozdělili si mé šaty a o můj oděv

losovali.' Právě tak to vojáci udělali. U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě: „Žízním.“ Tak se mělo splnit Písmo. Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům. Když Ježíš přijal ocet, řekl: „Dokonáno je!“ Pak sklonil hlavu a skonal.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu – tu sobotu totiž byl velký svátek – požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli sňati. Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda. Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu, abyste i vy věřili. To se stalo, aby se splnil výrok Písma: `Ani kost mu nebude zlomena.' A na jiném místě v Písmu se říká: `Budou hledět na toho, kterého probodli.' Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmut Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Dostavil se tam i Nikodém, ten, který k němu přišel jednou v noci, a měl s sebou směs myrhy a aloe, asi sto liber. Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do (pruhů) plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat. Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.

Zamyšlení nad texty písma... (chvíle ticha)

PŘÍMLUVY

1. Za církev

Modleme se za svatou církev Boží. Kéž ji Bůh a náš Pán naplní pokojem, kéž ji dovede k jednotě a po celém světě chrání, abychom všichni v míru a bezpečí mohli oslavovat Boha.

Chvíle tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, tys v Kristu zjevil svou slávu celému světu. Chraň toto své dílo, ať pokračuje v tvé církvi: Upevni ji ve víře, aby ti po celém světě vydávala svědectví. Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

2. Za papeže

Modleme se za našeho papeže **N**. Bůh a náš Pán si ho vyvolil za prvního mezi biskupy; kéž ho chrání a kéž ho zachová své církvi, aby dobře vedl svatý lid Boží.

Chvíle tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, všechno záleží na tvé vůli.

Proto tě prosíme: Zachovej našeho papeže **N**. ve své lásce, ať posiluje tvůj lid ve víře a vede ho po tvých cestách.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

3. Za služebníky církve a za všechny věřící

Modleme se také za našeho biskupa **N**., za všechny biskupy, kněze a jáhny a za všechny věřící.

Chvíle tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, tvůj Duch posvěcuje každého věřícího a řídí celou církev. Prosíme tě: Zachovej všem svého

svatého Ducha, abychom ti každý na svém místě věrně sloužili.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

4. Za katechumeny

Modleme se také za všechny, kdo se připravují na křest. Kéž Bůh a náš Pán otevře jejich srdce svému slovu a kéž se nad nimi smiluje, aby se z vody a z Ducha svatého znovu narodili, dosáhli odpuštění všech hříchů a byli s námi spojeni v Ježíši Kristu, našem Pánu.

Chvilé tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, ty svou církev stále obnovuješ, ty nepřestáváš přijímat lidi za své syny. Prosíme tě za všechny, kdo se připravují na křest: Dej jim víru, aby tě poznali, dej jim ve křtu nový život a připoj je ke svému vyvolenému lidu.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

5. Za jednotu křesťanů

Modleme se také za všechny bratry a sestry, věřící v Krista. Kéž Bůh a náš Pán sjednotí všechny, kdo žijí podle poznané pravdy, a kéž dovede svou církev k dokonalé jednotě.

Chvilé tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, jsme rozptýleni, ale ty nás chceš shromáždit, jsme rozděleni, ale ty nás chceš sjednotit.

Dej, ať si uvědomíme, že všichni jsme byli pokřtěni jedním křtem, že všichni patříme jednomu Kristu: Doved' nás k plnosti jedné víry a k dokonalosti jedné lásky.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

6. Za židy

Modleme se také za židy. Vždyť oni jsou první, kteří poznali jméno Hospodina, našeho Boha. Kéž ho stále více milují a kéž věrně zachovávají smlouvu, kterou s nimi uzavřel.

Chvilé tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, tys slíbil spásu především Abrahámovi a jeho potomkům. Vyslyš prosby své církve a dej, ať se na tvém vyvoleném národě tvé zaslíbení naplní.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

7. Za ty, kdo věří v Boha, ale nevěří v Krista

Modleme se také za ty, kdo věří v Boha, ale nepoznali jeho Syna, Ježíše Krista. Kéž je Duch Boží jejich světlem, aby šli cestou, která vede ke spáse.

Chvilé tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, dej, ať ti, kteří tvého Syna neznají, žijí před tebou podle svého svědomí a poznávají pravdu. A nám dej, ať žijeme v Kristu tak opravdově, abychom světu vydávali věrohodné svědectví o tvé lásce.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

8. Za ty, kdo nevěří v Boha

Modleme se také za ty, kdo v Boha nevěří. Kéž žijí poctivě podle svého poznání, aby k Bohu nakonec došli.

Chvilé tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, stvořiteli všech lidí, ty jsi jediné dobro a jenom v tobě je pravý pokoj. Smiluj se nade všemi, kteří o tobě nevědí, a dej, ať konají dobro a přes všechny překážky dosáhnou pokoje. A těm, kdo v tebe věří, dej, ať jejich život uprostřed nevěřících je znamením tvé lásky, aby každý, kdo se s nimi setká, setkal se s tebou, pravým Bohem a Otcem všech lidí.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

9. Za politiky a státníky

Modleme se také za všechny politiky a státníky. Kéž Bůh a náš Pán řídí jejich úmysly a rozhodnutí, aby usilovali o skutečný mír a svobodu všech lidí.

Chvilé tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, lidská srdce i osudy národů jsou v tvých rukou. Veď všechny, kdo jsou odpovědní za společnost a stát, aby všude ve světě hájili svobodu svědomí a všechna lidská práva, aby prosazovali spravedlnost a mír a usilovali o rozvoj národů.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

10. Za ty, kdo trpí

Modleme se k našemu všemohoucímu Otci za všechny lidi.

Kéž Bůh nedopustí, aby bloudili, kéž zažene hlad a odvrátí pohromy, otevře žaláře a rozváže pouta. Kéž vede bezpečně k cíli ty, kdo jsou na cestách, a ty, kdo jsou v cizině, přivede domů, kéž dá nemocným zdraví a umírajícím věčnou spásu.

Chvilé tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, útěcho zarmoucených a sílo trpících. Slyš prosby těch, kdo k tobě volají v úzkosti a soužení, dej, ať všichni poznají, že jsi jim blízko.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

11. Za lidi stížené pandemií

Modleme se k Bohu, který léčí i nejhlubší lidské nemoci, za lidi stížené nynější pandemií. Kéž uzdraví nemocné, milosrdně k sobě přijme zemřelé. Kéž odmění a povzbudí obětavé, utěší smutné i bezradné a vede lidskou vynalézavost tak, aby uměla řešit to, co nás tíží.

Chvilé tiché modlitby. Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože, tys lidem podle svědectví Písma navracel zdraví. Vyslyš naše prosby, očisti nás jako kdysi Námána a svou milostí proměň tuto krizi v čas příhodný pro obrácení.

Skrze Krista, našeho Pána.

O. Amen.

Vlastní modlitba na závěr.

“Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého”.

Je možno navštívit kostel s účastí na Křížové cestě: Pyšel 15:00 - 15:30, Budišov 16:00 - 16:30.

Možnost přijetí Svátosti eucharistie: Pyšel 15:30 - 16:00, Budišov 16:30 - 17:00.

VELIKONOČNÍ VIGILIE

Velikonoční chvalo zpěv

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi!
Zaskvějte se v slávě, božská tajemství!
K vítězství tak mocného Krále
zazni, polnice, a zvěstuj spásu!
Raduj se i ty, země, zalitá tak oslnivou září
a tonoucí v jasu věčného Krále,
pohled, jak na celém světě
rychle zmizely temnoty!
Raduj se i ty, matko Církvi,
zkrášlená leskem tak jasného světla!
A v mohutném zpěvu lidu
ať tento svatý dům Boží
zní ozvěnou té radosti!
Vpravdě je důstojné a spravedlivé,
abychom neviditelného Boha, všemohoucího Otce,
i jeho jednorozeného Syna,
našeho Pána Ježíše Krista
oslavovali radostným zpěvem
a celou vroucností srdce i ducha.
Neboť Kristus za nás splatil věčnému Otci dluh Adamův
a svou krví z lásky prolitou
zrušil dlužní úpis dávného hříchu.

Dnes je slavnost veliké noci,
kdy se zabíjí onen pravý Beránek,
jehož krev posvěcuje veřeje věřících.
To je ta noc,
ve které jsi, Bože, naše praotce, Izraelovy děti,
kdysi vyvedl z Egypta;
Rudým mořem jsi je pak převedl suchou nohou.

To je tedy ta noc,
kdy jas ohnivého sloupu
zahnal temnotu hříchu.
To je noc,
která dnes na celém světě
vzdaluje věřící v Krista od nepravostí světa a od tmy hříchu,
vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství.
To je ta noc,
v níž Kristus pouta smrti rozlomil
a jako vítěz vystoupil z hrobu.
Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili,
kdybychom nebyli vykoupeni.
Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám
tvá otcovská dobrota!
Jak nedocenitelný to projev tvé lásky:
Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka!
Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův,
který Kristus zahladil svou smrtí.
Ó šťastná vina,
pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký!
A tak posvěcená tato noc
zahání hříchy, smývá viny,
hříšníkům vrací nevinnost a zarmouceným radost.
Ó vpravdě blahodárná noc,
která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem.
Prosíme tě tedy, Bože,
ať tato svíce, ke cti tvého jména zasvěcená,
stále svítí neslábnoucím jasem,
aby rozehnala temnotu této noci.
Přijmi ji jako líbeznou vůni
a dej, aby zářila jako světla na nebi.
Plamen její ať spatří jitřní Vládce světla.
Onen totiž Vládce světla, který nezná západu.
Ten, který se vrátil z říše zemřelých

a jasně zazářil lidskému rodu:
tvůj Syn Ježíš Kristus.
On s tebou žije a kraluje na věky věků.
O: Amen.

1. čtení – Gn 1,1-2,2

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země však byla pustá a prázdná, temnota byla nad propastnou hlubinou a Boží dech vanul nad vodami. Tu Bůh řekl: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od temnoty. Bůh nazval světlo dnem a temnotu nocí. Nastal večer, nastalo jitro – den první. Potom Bůh řekl: „Ať je obloha uprostřed vod, ať odděluje jedny vody od druhých!“ A stalo se tak. Bůh udělal oblohu, která oddělila vody pod oblohou od vod nad oblohou. Oblohu nazval Bůh nebem. Nastal večer, nastalo jitro – den druhý. Potom Bůh řekl: „Ať se shromáždí vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukáže se souš!“ A stalo se tak. Bůh nazval souš zemi a shromážděné vody nazval mořem. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh řekl: „Ať vydá země zeleň, semenotvorné rostliny a ovocné stromy, které plodí na zemi ovoce nejrůznějšího druhu, s jádru uvnitř!“ A stalo se tak. Tu země vydala zeleň, semenotvorné rostliny nejrůznějších druhů a stromy nesoucí ovoce s jádru uvnitř, nejrůznějšího druhu. A Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den třetí. Potom Bůh řekl: „Ať jsou svítlny na nebeské obloze, aby oddělovaly den od noci a byly jako znamení, ať (označují) údobí, dny a roky. Ať jsou svítlnami na nebeské obloze a osvětlují zemi!“ A stalo se tak. Bůh udělal dvě velké svítlny: svítlnu větší, aby vládla dni, a svítlnu menší, aby vládla noci, a hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou oblohu, aby svítily na zem, vládly dni a noci a oddělovaly světlo od temnoty. Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro

– den čtvrtý. Potom Bůh řekl: „Ať se hemží voda živočichy a ptáci ať poletují nad zemí na nebeské obloze!“ Bůh stvořil velká vodní zvířata a všechny živočichy nejrůznějších druhů, schopné pohybu, jimiž se hemží voda, a všechny okřídlené tvory nejrůznějších druhů. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh jim požehnal slovy: „Plodte a množte se a naplňte vodu v mořích a ptactvo ať se množí na zemi!“ Nastal večer, nastalo jitro – den pátý. Potom Bůh řekl: „Ať vydá země živočichy různého druhu: krotká zvířata, drobnou zvířenu a divokou zvěř nejrůznějšího druhu.“ A stalo se tak. Bůh udělal různé druhy divoké zvěře, krotkých zvířat a všechny druhy drobné zemské zvířeny. Bůh viděl, že je to dobré. Potom Bůh řekl: „Učiňme člověka jako náš obraz, podle naší podoby. Ať vládne nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, divokou zvěří a nad veškerou drobnou zvířenou, která se pohybuje po zemi.“ Bůh stvořil člověka jako svůj obraz, jak obraz Boží ho stvořil, stvořil je jako muže a ženu. Bůh jim požehnal slovy: „Plodte a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji! Vládněte nad rybami moře, nad ptactvem nebe i nade všemi živočichy, kteří se pohybují po zemi.“ A připojil: „Hle, k jídlu vám dávám všechny semenotvorné rostliny, co jich je na zemi, a všechny stromy, které plodí ovoce s jádry uvnitř. Též veškeré divoké zvěři, všemu nebeskému ptactvu, všemu, co se pohybuje po zemi a má v sobě dech života, dávám za pokrm všechny zelené rostliny.“ A stalo se tak. Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den šestý. Tak byla dokončena nebesa, země a všechno, co je oživuje. Sedmého dne Bůh skončil své dílo, které udělal, a přestal sedmého dne s veškerou prací, kterou vykonal.

Mezizpěv – Žl 104,1-2a.5-6.10+12.13-14b.24+35c

Veleb, duše má, Hospodina!

Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký!
Velebností a vznešeností ses oděl,
světlem se halíš jako pláštěm.
Zemi jsi založil na jejích základech,
nezakolísá na věčné věky.
Oceánem jsi ji přikryl jako šatem,
nad horami stanuly vody.
Pramenům dáváš stékat v potoky,
které plynou mezi horami.
Podél nich hnízdí nebeské ptactvo,
ve větvích švitoří svou píseň.
Ze svých komor zavlažuješ hory,
země se sytí plody tvého díla.
Dáváš růst trávě pro dobytek,
bylinám užitečným člověku.
Jak četná jsou tvá díla, Hospodine!
Všechno jsi moudře učinil,
země je plná tvého tvorstva.
Veleb, duše má, Hospodina!
Nebo: Žl 33,4-5.6-7.12-13.20+22
Země je plná Hospodinovy milosti.
Hospodinovo slovo je správné,
spolehlivé je celé jeho dílo.
Miluje spravedlnost a právo,
země je plná Hospodinovy milosti.
Jeho slovem vznikla nebesa,
dechem jeho úst všechen jejich zástup.
Vodstva moří shrnuje jako do měchu,
do nádrží slévá oceány.
Blaze národu, jehož Bohem je Hospodin,
blaze lidu, který si vyvolil za svůj majetek.
Z nebe shlíží Hospodin,
vidí všechny smrtelníky.
Naše duše vyhlíží Hospodina,

on sám je naše pomoc a štít.

Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství,
jak doufáme v tebe.

Modlitba

Modleme se.

Rozjímáme, Bože, o podivuhodném díle stvoření.

Dej, ať pochopíme, že ještě větší je jiné tvé dílo:

naše vykoupení v plnosti času

skrze velikonoční oběť tvého Syna Ježíše Krista.

Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

O: Amen.

2. čtení – Gn 22,1-18

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl:

„Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného

syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho

tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Abrahám

vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své

služebníky a syna Izáka. Naštípal dříví pro celopal a vypravil

se na místo, které mu Bůh jmenoval. Třetího dne, když

Abrahám zdvihl oči, uviděl zdálky to místo. Tu pravil

Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem a já s

chlapcem půjdeme tamhle, abychom se klaněli, a pak se k

vám vrátíme.“ Abrahám vzal dříví na celopal, naložil je na

svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak oba

dva šli spolu. Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma

a řekl: „Otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu?“ Izák nato:

„Hle, tady je oheň a dříví, ale kde je ovce k celopalu?“

Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k celopalu, můj

synu“ – a šli oba dva spolu dál. Když došli na místo od Boha

určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Abrahám nazval to místo „Hospodin se stará“, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará“. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

Mezizpěv – Žl 16,5+8.9-10.11

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,
ty mně zachovááš můj úděl.
Hospodina mám neustále na zřeteli,
nezakolísám, když je mi po pravici.
Proto se raduje mé srdce, má duše plesá,
i mé tělo bydlí v bezpečí,
neboť nezanecháš mou duši v podsvětí,
nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.
Ukážeš mi cestu k životu,
u tebe je hojná radost,
po tvé pravici je věčná slast.

Modlitba

Modleme se.

Bože, náš nebeský Otče,
tys naším vykoupením skrze obět tvého Syna
splnil přísahu svému služebníkovi Abrahámovi,
že se stane otcem všech národů:
neboť křtem přijímáš lidi všech národů
za syny svého zaslíbení.

Prosíme tě:

Ustavičně si shromažďuj svůj lid,
aby všechny národy našly požehnání
v našem Pánu Ježíši Kristu.

Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

O: Amen.

3. čtení – Ex 14,15-15,1

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptánů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraónovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraónovi, na jeho vozech a jezdcích.“ Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptánů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým. Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zeď po pravici i po levici, takže synové Izraele šli středem moře po souši. Egyptané je

následovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře. Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich táboře; zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“ Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraónovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře, a nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zeď po pravici i po levici. Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníkovi Mojžíšovi. Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

Mezizpěv – Ex 15,1-2.3-4.5-6.17-18

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený,
koně i jezdce svrhl do moře.

Hospodin je má síla, jej opěvuji,
stal se mou spásou.

On je můj Bůh, a já ho chválím,
Bůh mého otce, a já ho oslavuji.

Hospodin je hrdina ve válce,
jeho jméno je Hospodin.

Faraónovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře,
výkvět jeho reků byl potopen v Rákosovém moři.

Hlubiny je přikryly,
zřítily se do propasti jako kámen.
Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc a sílu,
tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele.
Přivedeš a zasadíš svůj lid na hoře, na svém vlastnictví,
na místě, kde si, Hospodine, buduješ své sídlo,
ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce.
Hospodin bude kralovat navěky a navždy.

Modlitba

Modleme se.

Bože, to, o čem jsme nyní slyšeli ze Starého zákona,
je pro nás stále živé.

Ani dnes nepřestáváš konat své podivuhodné skutky,
a cos vykonal kdysi,

je předobrazem toho, co konáš křtem mezi námi.

Vysvobodil jsi z otroctví svůj vyvolený národ,

vysvobod' z otroctví hříchu celý svět

a uskutečni na nás své zaslíbení,

které jsi dal Abrahámovi a jeho potomkům.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

4. čtení – Iz 54,5-14

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin mluví ke (své nevěstě) Jeruzalému: Neboj se, nebudeš zklamána, vždyť tvým manželem bude tvůj stvořitel, Hospodin zástupů je jeho jméno; tvým vykupitelem je Svatý Izraele, nazývá se: Bůh celé země. Ano, jak opuštěnou ženu, sklíčenou na duchu, povolal tě Hospodin. Může být zavržena manželka z mládí? – pravil tvůj Bůh. Na maličkou chvílku

jsem tě opustil, avšak s velkým slitováním se tě znovu ujmu. Ve výbuchu hněvu jsem skryl na chvíli před tebou svou tvář; ve věčné lásce se však nad tebou slituji – pravil Hospodin, tvůj vykupitel. Chci jednat jako za dnů Noemových: tehdy jsem přísahal, že již nezaleji Noemovou potopou zemi, nyní přísahám, že se již na tebe nerozhněvám, nebudu ti hrozit. I kdyby hory ustoupily a pahorky kolísaly, má láska od tebe neustoupí, nezakolísá moje smlouva, která dává pokoj – pravil Hospodin, který tě miluje. Ubohá, šlehaná bouří, bez útěchy! Hle, pološím tvé kameny na granáty, základy tvé na safíry, tvá cimbuří udělám z rubínů, brány tvé z křišťálů, všechny tvé hradby z drahokamů. Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky, štěstí tvých synů bude veliké. Na spravedlnosti budeš založena, zbavena útlaku, nebudeš se bát, (zbavena) hrůzy – už se k tobě nepřiblíží.

Mezizpěv – Žl 30,2+4.5-6.11+12a+13b

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil,
nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé.
Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši,
zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.
Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní,
a vzdávejte díky jeho svatému jménu!
Vždyť jeho hněv trvá chvíli,
ale jeho laskavost po celý život,
zvečera se uhostí pláč,
zjitra však jástot.
Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou,
pomoz mi, Hospodine!
Můj nářek jsi obrátil v tanec,
Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

Modlitba

Modleme se.

Všemohoucí, věčný Bože,
pro slávu svého jména rozpomeň se na zaslíbení,
kterými jsi odměnil víru praotců,
uskutečňuj je uprostřed nás a ukaž,
že se v církvi naděje praotců naplňuje.
Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

5. čtení - Iz 55,1-11

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojdte k vodě; i když jste bez stříbra, pojdte, zásobte se a jezte, pojdte a kupujte bez stříbra a zdarma víno a mléko! Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojdte ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Uzavřu s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech (daných) Davidovi. Hle, národům jsem ho ustanovil zákonodárcem, knížetem a vládcem kmenů. Přivoláš národ, který neznáš, a národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, kvůli Svatému Izraele, který tě oslavil. Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať (změní) své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin. O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho. Jako déšť a sníh padá z nebe a

nevrací se tam, ale svlažuje zemi a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdařuje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

Mezizpěv – Iz 12,2-3.4bcd.5-6

Bůh je má spása!
Bez obavy mohu doufat.
Hospodin je má síla a má chvála,
stal se mou spásou.
S radostí budete vážit vodu - z pramenů spásy.
Děkujte Hospodinu, vzývejte jeho jméno!
Hlásejte mezi národy jeho díla,
zvěstujte vznešenost jeho jména!
Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci,
ať je to známé po celé zemi!
Plesejte a jásejte, obyvatelé Siónu,
neboť velikým uprostřed vás je Svatý Izraele.

Modlitba

Modleme se.
Všemohoucí, věčný Bože, naše jediná naděje,
splň nám sliby, kteréš dal ústy svých proroků.
Vždyť bez tvé pomoci nic nezmůžeme
a jen v tobě je naše síla.
Skrze Krista, našeho Pána.
O: Amen.

6. čtení – Bar 3,9-15.32-4,4

Čtení z knihy proroka Barucha.

Slyš, Izraeli, přikázání života, napni sluch, abys poznal moudrost! Čím to, Izraeli, že jsi v nepřátelské zemi, že chřadneš v cizí zemi, poskvrněn jako mrtvolý, že jsi připočten k těm, kteří sestoupili do podsvětí? Opustil jsi studnici moudrosti! Neboť kdybys byl chodil po Boží cestě, přebýval bys v pokoji navěky. Nauč se, kde je poznání, kde síla, kde důvtip, abys tím poznal, kde je dlouhý věk a život, kde v pokoji září oči. Kdo nalezl místo (moudrosti), kdo vešel do jejích pokladnic? Zná ji však ten, který ví všechno, svým důmyslem ji vynašel; který založil zemi na věčné časy a naplnil ji zvířaty; který vypouští světlo, a (ono) jde, volá na ně, a (ono) ho poslouchá s třesením. Hvězdy veselé září na svých místech; zavolá-li je, řeknou: „Tady jsme!“ – a s radostí svítí svému Tvůrci. To je náš Bůh, nemůže být jiný k němu přirovnán. Vynašel všechny cesty k moudrosti a dal je svému služebníku Jakubovi a Izraeli, svému miláčkovi. Potom se (moudrost) ukázala na zemi a stýkala se s lidmi. Ona je knihou Božích přikázání a zákonem, který platí na věčné časy; všichni, kteří se jí drží, (přijdou) k životu, k smrti pak ti, kdo ji opustili. Obrát se, Jakube, a uchop ji, choď po cestě v jejím lesku, vstříc jejímu světlu! Svou slávu nedávej jinému ani to, co ti prospívá, cizímu národu. Blahoslavení jsme, Izraeli, že známe, co se líbí Bohu.

Mezizpěv – Žl 19,8.9.10.11

Pane, ty máš slova věčného života.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci,
Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou
spravedlivé.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata,
sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

Modlitba

Modleme se.

Bože, ty stále povoláváš do církve lidi,
kteří tě dosud neznali;
a tak tvá církev roste.

Chraň všechny, které jsi povolal ke křtu,
ať neopustí tebe, studnici moudrosti,
ale chodí věrně po tvých cestách.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

7. čtení – Ez 36,16-17a.18-28

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Hospodin mě oslovil: „Synu člověka, když bydlel Izraelův
dům ve své vlasti, poskrvrnil ji svým chováním i svými skutky.
Proto jsem na ně vylil svůj hněv pro krev, kterou prolili na
zemi, znesvěcenou jejich modlami. Rozptýlil jsem je mezi
národy, do zemí rozebral, soudil jsem je podle jejich chování
a skutků. Kamkoli však přišli mezi národy, znesvěcovali mé
svaté jméno, neboť se říkalo: Je to lid Hospodinův, a přece
museli vyjít z jeho země! Slitoval jsem se tedy nad svým
svatým jménem, znesvěceným od Izraelova domu mezi
národy, k nimž přišli. Proto řekni Izraelovu domu: Tak praví

Pán, Hospodin: Nedělám to pro vás, Izraelův dome, ale pro své svaté jméno, které jste znesvětili mezi národy, k nimž jste přišli. Posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi národy. Vy jste ho mezi nimi znesvětili! Tu poznají národy, že já jsem Hospodin – praví Pán, Hospodin – až na vás před jejich očima dokážu, že jsem svatý! Vezmu vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Pokropím vás očistnou vodou a budete čistí od všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model. Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vaším Bohem.“

Mezizpěv – Žl 42,3.5bcd; 43,3.4

Má duše žízní po Bohu, po živém Bohu:
kdy už smím přijít a spatřit Boží tvář?
Vzpomínám, jak jsem putoval v zástupu,
jak jsem je vodil k Božímu domu
s hlasitým jástem a chvalozpěvem
ve svátečním průvodu.
Sešli své světlo a svou věrnost: ty ať mě vedou
a přivedou na tvou svatou horu a do tvých stanů.
Pak přistoupím k Božímu oltáři,
k Bohu, který mě naplňuje radostí.
Oslavím tě citerou,
Bože, můj Bože!

Modlitba

Modleme se.

Bože, tvá síla neslábne a tvé světlo nehasne.

Neopustil jsi svůj lid, i když on opouštěl tebe.
Neopouštěj ani nás pro naši hříšnost,
a skrze církve uskutečňuj ve světě své dílo spásy:
Ať celý svět zakouší a poznává,
že se v něm rozptýlené sjednocuje
a zestárlé obnovuje
a že všechno směřuje k dokonalosti skrze Krista,
původce a počátek všeho.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

O: Amen.

Modlitba

Modleme se.

Děkujeme ti, Bože,

že nám dáváš účast na slávě této veliké noci vzkříšení
svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista,

a prosíme tě,

vyslyš modlitby těch, které jsi přijal za své syny:

oživ v církvi svého ducha a obnov nás,

abychom ti sloužili v duchu a v pravdě.

Skrze tvého Syna ...

O: Amen.

Epištola – Řím 6,3-11

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtevýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás byl spolu s ním

ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,

Hospodinova pravice mě pozvedla.

Nezemřu, ale budu žít

a vypravovat o Hospodinových činech.

Kámen, který stavitelé zavrhli,

stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,

je to podivuhodné v našich očích.

Evangelium v cyklu B – Mk 16,1-7

Slova svatého evangelia podle Marka.

Když bylo po sobotě, Marie Magdalská, Jakubova matka Marie a Salome nakoupily vonné oleje, aby šly Ježíše pomazat. Záhy zrána první den v týdnu přišly k hrobu, když právě vycházelo slunce. Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?“ Když se podívaly, spatřily, že kámen je odvalen. Byl totiž velmi veliký. Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mladého muže oděného bílým rouchem – a polekaly se. On však jim řekl:

„Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného? Byl vzkříšen, není tady. Zde je to místo, kam ho položili. Ale jděte a povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.“

Zamyšlení nad texty písma...

Je možno přidat prosby, chvály díky.

Vlastní modlitba na závěr.

“Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého”.

Po celou Bílou sobotu není možno přistoupit ke Svátosti Eucharistie, je však možno bdít u Božího hrobu: Pyšel 5:00 - 21:00, Budišov 9:00 - 17:00.

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Vstupní modlitba

Bože, tvůj jednorozený Syn
slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe;
prosíme tě:
dej, ať ve světle jeho vzkříšení
vstaneme k novému životu,
a obnov nás svým Duchem,
abychom směřovali k tobě do nebeské slávy.
Skrze tvého Syna ...

1. čtení – Sk 10,34a.37-43

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

Mezizpěv – Žl 118,1-2.16ab+17.22-23

Aleluja, aleluja, aleluja.

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,

jeho milosrdenství trvá navěky.
Nechť řekne dům Izraelův:
„Jeho milosrdenství trvá na věky.“
Hospodinova pravice mocně zasáhla,
Hospodinova pravice mě pozvedla.
Nezemřu, ale budu žít
a vypravovat o Hospodinových činech.
Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.
Hospodinovým řízením se tak stalo,
je to podivuhodné v našich očích.

2. čtení – Kol 3,1-4

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.
(Bratři!) Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co (pochází) shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co (pochází) shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Evangelium – Jan 20,1-9

Ježíš musel vstát z mrtvých.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží (pruhy) plátna, ale dovnitř nevesel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhy) plátna. Rouška však,

která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch (pruhů) plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Zamyšlení nad texty písma...

Je možno přidat prosby, chvály díky.

Vlastní modlitba na závěr.

“Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého”.

Je možno navštívit kostel s možností přijetí Svátosti Eucharistie: Budišov a Pyšel 10:00 - 10:30.

Žehnání velikonočních pokrmů v rodinách

Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce – symbol života.

Žehnací modlitbu pronáší zpravidla otec rodiny, úryvek z Písma může číst někdo jiný. Žehnací modlitbu neprovází ani znamení kříže, ani kropení svěcenou vodou. Je na kněžích, aby tento text k žehnání pokrmů nabídli svým farníkům.

Úryvek z Písma pro žehnání pokrmů na výběr: Gn 1,27–31a; Gn 9,1–3, Lk 11,9–13.

Žehnací modlitba pro požehnání pokrmů:

Požehnaný jsi, Hospodine, náš Bože,
ty všechno naplňuješ svým požehnáním; shlédni na nás, když
dnes o slavnosti zmrtevýchvstání tvého Syna děkujeme za tvé
dary, které mají sloužit k uchování našeho pozemského
života, a uč nás přijímat je z tvých rukou tak, aby všechno
směřovalo k tvé oslavě.

Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.